Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kuudes jaosto)

7 päivänä lokakuuta 2013 *

Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen maatalouspolitiikka — Yhteiset toimet — Komissio ei maksa rahoitustukea — Jäsenvaltio peruuttaa tukensa — Tosiasiakysymys — Sisäinen tilanne — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen — Tosiseikkojen kuvaaminen — Riittämättömyys — Hypoteettinen kysymys — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen

Asiassa C-82/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 30.10.2012 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 19.2.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

**Società cooperativa Madonna dei miracoli**

vastaan

**Regione Abruzzo** ja

**Ministero delle Politiche Agricole e Forestali,**

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Berger (esittelevä tuomari) sekä tuomarit E. Levits ja J.-J. Kasel,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan nojalla,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sitä, kuinka on tulkittava Euroopan komission menettelyä, kun se peruutti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastosta vuonna 1992 käytettävissä olleista varoista myönnetyn yhteisön rahoitustuen.

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Società cooperativa Madonna dei miracoli sekä Regione Abruzzo (Abruzzon alue) ja Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (maa- ja metsätalousministeriö) ja jossa on kyse Italian valtion pääasian kantajalle myöntämän, Regione Abruzzon toimintaohjelmaan kuuluvaan investointihankkeeseen liittyvän alueellisen tuen peruuttamisesta.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Abruzzon maatalouden kehittämisestä nelivuotiskautena 1982–1985 3.6.1982 annetun alueellisen lain nro 31 (Legge organica per lo sviluppo dell'agricoltura abruzzese nel quadriennio 1982-85, jäljempänä alueellinen laki nro 31/1982) 42 §:n a kohdassa säädetään seuraavaa:

"Alue edistää maatalous- ja eläintuotteiden jalostuslaitosten ja näitä täydentävien tuotantolaitosten sekä niiden laitteistojen ja tarpeiston hankintaa, toteuttamista, laajentamista ja uudenaikaistamista seuraavilla toimenpiteillä:

a) EMOTR:sta rahoitettaviksi hyväksytyt hankkeet (asetus N:o 355/77): pääomatuella, jonka määrä on 25 prosenttia tukikelpoisiksi katsotuista menoista.

_ _"

## Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

4 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että viininviljelyalalla toimiva Società cooperativa Madonna dei miracoli -niminen yritys sai vuonna 1992 käytettävissä olleista varoista komission hyväksymään Regione Abruzzon toimintaohjelmaan liittyvän, viininvalmistuksen teknisten menetelmien uudenaikaistamiseen tarkoitetun alueellisen tuen, jonka määrä oli 438 750 000 Italian liiraa (ITL) (226 595,46 euroa eli 25 prosenttia tukikelpoisista kokonaismenoista).

5 Investointi liittyi yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen liittyvän Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastoon, ja sillä pyrittiin maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupanpitämisen edellytysten parantamiseen. Nyt käsiteltävässä tapauksessa komission olisi pitänyt rahoittaa 50 prosenttia rahoituskelpoisista kokonaiskustannuksista ja kyseisen jäsenvaltion 25 prosenttia niistä myöntämällä pääasiassa kyseessä olevan, alueellisen lain nro 31/1982 42 §:n a kohtaan perustuvan alueellisen tuen, joka Consiglio di Staton mukaan on yhteisön tukeen nähden liitännäinen ja täydentää sitä.

6 Myönnetyn tuen maksatusmenettelyn kuluessa komissio suoritti tarkastuksia, joiden tulos sai sen katsomaan, ettei rahoitettua teknologiaa ollut käytetty asian kannalta merkityksellisessä yhteisön lainsäädännössä säädettyjen, tukikelpoisten hankkeiden valintaperusteiden mukaisesti. Kyseinen toimielin ei siis maksanut tukea.

7 Regione Abruzzo teki 19.7.2000 päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla se peruutti kyseiseen hankkeeseen liittyvän alueellisen tuen siitä syystä, että se oli yhteisön tukeen nähden liitännäinen.

8 Pääasian kantaja nosti Tribunale amministrativo regionale dell'Abruzzossa kanteen vaatien riidanalaisen päätöksen kumoamista. Kyseisen kanteen tultua hylätyksi se haki muutosta ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa. Se väittää pääasiallisesti, että riidanalainen päätös perustuu virheelliseen oletukseen, jonka mukaan yhteisön tuki olisi peruutettu ja jonka mukaan alueellinen tuki olisi näin ollen sekin peruutettava.

9 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin huomauttaa, että pääasiassa annettava ratkaisu riippuu olennaisin osin Euroopan unionin elinten menettelyn tulkinnasta, sillä Regione Abruzzo ja kansallinen ensimmäisen asteen tuomioistuin pitivät niiden toimimattomuutta, kun ne jättivät maksamatta pääasian kantajalle aiemmin myönnetyn tuen, kyseisen ”tuen hiljaisena peruuttamisena”, minkä näkemyksen pääasian kantaja kiistää.

10 Consiglio di Stato on näin ollen päättänyt lykätä asian ratkaisemista ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Ensisijaisesti kysytään, onko totta, että – – komissio on peruuttanut yhteisön tuen myöntämisen ja millä toimenpiteellä näin olisi tehty?

2) Toissijaisesti kysytään:

a) Mikä oikeudellinen merkitys on annettava komission toimimattomuudelle, kun se on jättänyt yhteisön tuen maksamatta?

b) Estääkö – – komission toimimattomuus, kun se on jättänyt yhteisön tuen maksattamatta, – – alueellisen lain nro 31/1982 42 §:n a kohdan, jonka nojalla [pääasian kantajalle] myönnettiin yhteisön tukeen nähden liitännäinen alueellinen tuki, soveltamisen ja siis alueellisen tuen maksamisen?

3) Joka tapauksessa: mitä velvollisuuksia jäsenvaltio Italialla on tilanteessa, jossa – – komission toimimattomuus jatkuu?”

**Unionin tuomioistuimen toimivalta ja ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen**

11 On syytä muistuttaa, että kansallisilla tuomioistuimilla ja unionin tuomioistuimella olevien tehtävien selkeään jakoon perustuvan SEUT 267 artiklan mukaan unionin tuomioistuin on toimivaltainen lausumaan ainoastaan unionin säädöksen tulkinnasta tai pätevyydestä niiden tosiseikkojen perusteella, jotka kansallinen tuomioistuin sille ilmoittaa (ks. vastaavasti mm. asia C-226/08, Stadt Papenburg, tuomio 14.1.2010, Kok., s. I-131, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kansallisen lainsäädännön tulkitseminen kuuluu sitä vastoin yksinomaan kansalliselle tuomioistuimelle (ks. mm. asia C-416/10, Križan ym., tuomio 15.1.2013, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuin ei ennakkoratkaisumenettelyssä myöskään arvioi tosiseikkoja koskevia kysymyksiä, vaan niiden arviointi kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle (asia 80/71, Merluzzi, tuomio 22.3.1972, Kok., s. 175, 10 kohta).

12 Toisaalta on syytä huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisen tuomioistuimen esittämä ennakkoratkaisukysymys on jätettävä tutkimatta, jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. asia C-101/08, Audiolux ym., tuomio 15.10.2009, Kok., s. I-9823, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuin ylittäisi nimittäin toimivaltansa rajat, jos se päättäisi ratkaista luonteeltaan hypoteettisen ongelman ilman, että sillä olisi tiedossaan tarvittavia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja (asia C-83/91, Meilicke, tuomio 16.7.1992, Kok., s. I-4871, Kok. Ep. XIII, s. I-107, 32 ja 33 kohta).

13 Nyt käsiteltävässä tapauksessa ennakkoratkaisupyynnössä esitetystä ensimmäisestä kysymyksestä on todettava, että unionin tuomioistuinta kehotetaan siinä ratkaisemaan kysymys siitä, onko komissio peruuttanut unionin tuen myöntämisen, ja jos se on, täsmentämään, millä toimilla näin on tehty. Nämä kysymykset ovat kuitenkin selvästi tosiseikkoja koskevia kysymyksiä, eikä unionin tuomioistuin siis arvioi niitä SEUT 267 artiklaan perustuvassa menettelyssä.

14 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kehottaa unionin tuomioistuinta toisen kysymyksensä a kohdassa ratkaisemaan, mikä oikeudellinen merkitys komission tällaiselle toimimattomuudelle on annettava. Ennen kuin tällainen oikeudellinen luonnehdinta on mahdollista tehdä, kyseisen toimielimen menettelyä on tulkittava tosiseikkojen valossa lähes kahden vuosikymmenen ajalta. Kuten edellisessä kohdassa on muistutettu, tällainen tulkinta ei kuitenkaan kuulu unionin tuomioistuimen tehtäviin. Koska unionin tuomioistuin ei tässä oikeudenkäynnissä kaiken lisäksi voi todeta komission väitettyä toimimattomuutta, kysymys siitä, mikä oikeudellinen merkitys kyseiselle toimimattomuudelle on annettava, on puhtaasti hypoteettinen. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei myöskään esitä unionin tuomioistuimelle seikkoja, jotka se tarvitsee voidakseen antaa hyödyllisen vastauksen esitettyyn kysymykseen.

15 Toisen kysymyksen b kohdasta, jossa ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin haluaa tietää, estääkö pääasiassa kyseessä olevan kaltainen komission toimimattomuus alueellisen lain nro 31/1982 42 §:n a kohdan soveltamisen, on todettava, että tämä kysymys koskee kansallisen oikeuden, tässä tapauksessa Abruzzon alueellisen oikeuden, säännöksen tulkintaa. Kuten tämän määräyksen 11 kohdassa on korostettu, tällainen tulkinta kuuluu yksinomaan kansallisten tuomioistuinten tehtäviin, joten unionin tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen lausumaan siitä.

16 Kolmannesta kysymyksestä, jossa unionin tuomioistuinta pyydetään täsmentämään, mitä velvollisuuksia Italian valtiolla on tilanteessa, jossa komission toimimattomuus jatkuu, on lopuksi syytä todeta yhtäältä, että tämä kysymys on puhtaasti hypoteettinen samoista syistä, jotka jo on esitetty tämän määräyksen 14 kohdassa. Toisaalta ja joka tapauksessa ennakkoratkaisupyynnössä ei esitetä sellaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joita tarvittaisiin, jotta unionin tuomioistuin kykenisi hyödyllisesti vastaamaan tähän kysymykseen.

17 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan nojalla on siis syytä todeta, ettei unionin tuomioistuin selvästikään ole toimivaltainen vastaamaan Consiglio di Staton esittämiin kysymyksiin, ja lisäksi on todettava, että ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

## Oikeudenkäyntikulut

18 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on määrännyt seuraavaa:

**1) Unionin tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen vastaamaan Consiglio di Staton (Italia) esittämiin kysymyksiin.**

**2) Tämän lisäksi ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.**

Allekirjoitukset